

a régi- régi időkben, amint a néphit őrzi a hajdani legendát, egy Iván nevű szentéletű remeté lakott, aki a hozzá zarándokló betegeket a hegy lábánál elterülő tóban fürdette meg s azok csodálatosan meg is gyógyultak. Később ezen a helyen épült fel a Sáros-fürdő, amelynek nagyszerű gyógyító vizéről hosszú évszázadok alatt mindig nagy elismeréssel szólnak a krónikások. Ennek a kivételes hatású Sáros-fürdőnek a forrásai felett építette fel a székesfőváros Budapest legmodernebb berendezésű, gyönyörű fürdőpalotáját, a mai Szent Gellért gyógyfürdőt. Ha a régi Sáros-fürdőbe még Erdélyből is eljöttek a betegek, Szent Gellért fürdönket Amerikából, sőt Ausztráliából is látogatták az idegenek. A férfi és női thermalfürdők pompás fürkizkék majolika medencéiben gyűjtik össze az ősi források rádióaktív vizeit, amelyek rheuma, köszvény, ischias, ideges bántalmak ellen páratlan gyógyhatásúak, csakúgy, mint a Rudas, Szent Imre-fürdők, valamint a Széchenyi fürdő 1256 méter mélységű artézi kútból fakadó vize. Féltve őrzött fiatalságunknak, munkabírásunknak és egészségünknek áldott helyei ezek, ahol nemcsak meggyógyul a beteg szervezet, de regenerálódik a bágyadt, fáradt, szellemi és fizikai munkában elcsigázott test.

X. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: **A Gellérthegy barlangjában**

Forrás: .....

Budapest

(Hely)

1910 IX

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy: *613. 41*

Hely

Idő: *1910*

Személy:

Helyszám:

Budapest nyomda NV., Közp. városháza — 1896/50

Wild János nürnbergi polgár

a császári seregekkel Bocskay ellen harcolva, 1604-ben Szentendrénél fogságba esett, majd innen az egri rabszolgapiacra került. Hosszú évekig tartó rabszolgaéletéről, miután megszabadult, 1613-ban igen érdekes könyvet adott ki, amelyben leírja hányattatásait. Elmondja, hogy Egerben egy török vásárolta meg harminc dénárért és nyomban tovább is indította Budára. Itt, megérkezésük után, a rabszolgakereskedő első dolga volt, hogy fürdőbe küldötte. A fürdő persze, a hosszú úttól, sok nyomorúságtól elcsigázott szerencsétlen embernek nagyon jól esett, de jó hasznát látta a nem annyira irgalmas, mint inkább okos török is, aki még azon a napon szép haszonnal, ötven dénárért adta tovább a fürdőtől felfrissült rabot, ezzel a vásárral csengő pénzben bebizonyítva, hogy a budai források üdítő fürdője megkésztette az emberi test értékét. Wild új gazdája, aki valószínűen a Tabánban lakott, jószívű, derék muzulmán volt. Humánusan bánt vele, annyi emberséggel, hogy amikor a jobb fagyott lába megdagadt, két hónapon át hetenként négyszer is elküldötte az egyik itteni fürdőbe és a fürdőzés valóban teljesen meg is szabadította a nürn-

bergit gyöttrő fájdalmaitól, meggyógyult. Bár Wild János nagyon hálásan emlékezik meg budai gyógyulásáról és az itteni meleg források csodálatos hatásáról, leírásából nem lehet pontosan megtudni, hogy melyik fürdők is oszlatta el fagyott lába kínzó daganatát. Vajjon Rudas-fürdők volt-e, amelynek nyolcoszlopos kupolás terme és nagy medencéje már az ő ittjártakor fennállt? Vagy az abban az időben is messze földön híres Acsik Ilidze, a mai Szent Gellért gyógyfürdő kitűnő forrásai segítettek a baján? Meglehet, hogy a Szent Imre-fürdők helyén álló Debbag-Khane Ilidze ősi, évezredek forrásainak áldott vize gyógyította meg a rabszolgasorsra jutott nürnbergi polgárt. Bármint áll a dolog, Wild János 300 év előtti könyve, a „Neue Reysebeschreibung einen gefangenen Christen“ című munkája ékes bizonyossága annak, hogy a budai források ősidők óta az egészség áldott forrásai voltak, amelyek gyógyító vizüket mindenkor túlárado bőségben bocsátották a gyógyulást kereső ember rendelkezésére.